

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604-529
ΦΑΞ : 2131604-567

Καλλιθέα 15/03/2016

Αριθμός απόφασης: 932

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867 ΕΞ 2015/21.04.2015 (ΦΕΚ 815 / τ. Β' / 07.05.2015) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με Α.Φ.Μ.: , κατοίκου , , κατά της με αριθμό ειδοποίησης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 35.236,88 €, πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 163.392,25 €, ήτοι συνολικό ποσό καταβολής 198.629,13 €, του οποίου αιτείται η επανεξέταση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ.

7. Την από 15/03/2016 εισήγηση του Α3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου, ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ.:, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Περιγραφή προσβαλλόμενων πράξεων

Με τη με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν.4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 35.236,88 €, πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 163.392,25 €, ήτοι συνολικό ποσό καταβολής 198.629,13 €.

Η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε δυνάμει της με αριθμό : /2015 δήλωσης Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων έτους 2015.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να επανεξετασθεί και να μεταρρυθμιστεί η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη με την οποία καλείται να καταβάλει συνολικά το ποσό των 198.629,13 € καθώς και κάθε άλλη πράξη ή παράλειψη συναφούς προς την προσβαλλόμενη προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Απαλλαγή από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του ν.4223/2013 για το υπό ΑΤΑΚ ακίνητο δεσμευμένο για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό από το Δήμο
- Αμφισβήτηση του ύψους της αντικειμενικής αξίας των επιβαρυνόμενων με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων της.
- Έλλειψη νομιμότητας του εκκαθαριστικού σημειώματος λόγω παρόδου απράκτου του χρονικού ορίου ισχύος των αντικειμενικών αξιών ακινήτων. Παραβίαση αρχής χρηστής διοίκησης. Προς επίρρωση των ισχυρισμών της η προσφεύγουσα επικαλείται τη με αριθμό 4003/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, με την οποία αποφαινεται ότι υφίσταται παράνομη παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 4 παρ.2 του ν.1249/1982 αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.
- Αντισυνταγματικότητα Κυρίου Φόρου λόγω παραβίασης της αρχής της καθολικότητας και

της φορολογικής ισότητας με την χρήση απρόσφορων κριτηρίων φοροδοτικής ικανότητας.

- Αντισυνταγματικότητα του συμπληρωματικού φόρου κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 4 παρ.5, 17 παρ.15, 78 παρ.1 του Συντάγματος. Παραβίαση αρχής αναλογικότητας. Με τον καταλογισμό του συμπληρωματικού φόρου, ο νομοθέτης προβαίνει σε διπλή φορολόγηση.

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, ότι το υπό ΑΤΑΚ ακίνητο επί της οδού και (τμήμα του οικοδομικού τετραγώνου ... το οποίο αποτυπώνεται ήδη στο κτηματολογικό διάγραμμα του Κτηματολογικού Γραφείου με ΚΑΕΚ), του οποίου είναι κύρια κατά ποσοστό 50% , έχει συμπεριληφθεί στη Δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων έτους 2015, στην κατηγορία των κτιρίων ειδικών συνθηκών, είναι δεσμευμένο για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό από το Δήμο—..... (πρώην Δήμος), σύμφωνα με τη με αριθμό Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του τότε Δήμου που γνωστοποιήθηκε με τη με αριθμό πρωτ. Το εν λόγω ακίνητο εξακολουθεί να είναι δεσμευμένο για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό από το Δήμο — και επί του οποίου υφίσταται έως και σήμερα ολική απαγόρευση χρήσης. Κατά συνέπεια για το εν λόγω ακίνητο θα πρέπει να απαλλαγεί από τον φόρο ποσού 8.250,00 ευρώ και τον αναλογούντα συμπληρωματικό φόρο που έχει καταλογισθεί σε βάρος της με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.4223/2013 ορίζεται ότι:

«1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο.

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 4223/2013 ορίζεται ότι «1.Υποκείμενο του (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) είναι κάθε πρόσωπο ή οντότητα του άρθρου 1 ανάλογα με το δικαίωμα και το ποσοστό του, και ειδικότερα: **α)** Αυτός που αποκτά δικαίωμα σε ακίνητο από οποιαδήποτε αιτία, από την ημερομηνία σύνταξης του οριστικού συμβολαίου κτήσης ή από την ημερομηνία τελεσιδικίας της δικαστικής απόφασης... **β)**.....

2. Υποκείμενο του (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) είναι και.....

Επειδή, η προσφεύγουσα στη δήλωση Ε9 του έτους 2015 καταχώρησε το εν λόγω ακίνητο στη στήλη ειδικών συνθηκών με κωδικό 2 (οικόπεδο που τελεί από αναγκαστική απαλλοτρίωση) η αξία αυτού προσδιορίστηκε με μειωμένο συντελεστή σύμφωνα με το άρθρο 13 του ν. 4223/2013 (μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις). Σύμφωνα με το οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 32 του ν. 3842/2010 και ως φορολογητέα αξία των ακινήτων ή των εμπράγματων σε αυτά δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων ορίζεται το γινόμενο που προκύπτει από τις τιμές εκκίνησης ή αφετηρίας που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν.1249/1982, όπως ισχύει, όπου εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού αξίας ακινήτων, **επί τους συντελεστές αυξομείωσης,...(0,80 για απαλλοτριωμένο ακίνητο)** ανά είδος ακινήτου ή κτηρίου.

Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω επεβλήθη φόρος ιδιοκτητών ακινήτων 2015 στα ακίνητα επί των οποίων η προσφεύγουσα είχε εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα την 1^η Ιανουαρίου του έτους 2015 βάσει της με αριθμό δήλωσης Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4223/2013 (στις οποίες η προσφεύγουσα θεωρεί ότι υπάγεται) ορίζεται ότι:

«1. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. τα δικαιώματα στα ακίνητα που ανήκουν:

α)**β)**.....

2. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία:

α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, που έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%).

β)....., γ).....Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της ΠΟΛ 1248/2-12-2014 «Απαιτούμενα παραστατικά για την χορήγηση απαλλαγών ή μειώσεων από τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων ΕΝΦΙΑ» ορίζεται ότι: «**1.α.** Για τη χορήγηση των απαλλαγών ή μειώσεων που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013 (πλήρης ή μερική απαγόρευση χρήσης ακινήτου), απαιτείται βεβαίωση από την αρμόδια δημόσια ή διοικητική αρχή, με την οποία αποδεικνύεται ότι υφίσταται μερική ή ολική απαγόρευση χρήσης του ακινήτου. Στη βεβαίωση θα πρέπει να αναφέρονται, εκτός από τα περιγραφικά στοιχεία του ακινήτου, για το οποίο υπάρχει ολική ή μερική απαγόρευση χρήσης, ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης δέσμευσης, το είδος της απαγόρευσης και ότι η απαγόρευση αυτή υφίστατο κατά την 1η Ιανουαρίου 2014».

Επειδή, από την προσφεύγουσα προσκομίστηκε η με αριθμό πρωτ.ανακοίνωση του Δήμουμε την οποία: «*ανακοινώνεται η με αριθμόΑπόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου, με την οποία προτάθηκε η εκ νέου δέσμευση τμήματος του (οικοδομικού τετραγώνου) Ο.Τ. για δημιουργία χώρου πρασίνου σε συνδυασμό με χώρο αναψυχής (όπως παιδότοπο), χώρο κοινωνικής ωφέλειας και ταυτόχρονη δημιουργία υπογείων χώρων στάθμευσης όπως απεικονίζεται στο από τοπογραφικό διάγραμμα με στοιχεία Α-Β-Γ-Δ-Ε-Α της τεχνικής υπηρεσίας του Δήμου*», καθώς επίσης «*προσκαλούνται όλοι οι ενδιαφερόμενοι να προσέλθουν στα γραφεία του Δήμου για να λάβουν γνώση των στοιχείων του φακέλου και να υποβάλουν τις τυχόν ενστάσεις τους μέσα σε προθεσμία 15 ημερών από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης*».

Η ως άνω ανακοίνωση δεν αποτελεί την προβλεπόμενη, από τις ως άνω διατάξεις της ΠΟΛ 1248/2014 Α.Υ.Ο, βεβαίωση από την αρμόδια δημόσια ή διοικητική αρχή από την οποία να προκύπτει ότι υφίσταται η απαγόρευση χρήσης την 1/1/2015 και το εν λόγω ακίνητο εμπίπτει στις περιπτώσεις των ακινήτων που απαλλάσσονται από το φόρο ακίνητης περιουσίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του ν. 4223/2013.

Επειδή περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις της ΠΟΛ 1163/2015 Α.Υ.Ο. , ορίζεται ότι:

«1. Αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις των άρθρων 3,4,5, πλην της περίπτωσης ε της παραγράφου 2 της ενότητας Β του άρθρου 4 του Ν. 4223/2013, εκπτώσεων ή απαλλαγών, οι οποίες δεν χορηγήθηκαν με τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. - πράξη προσδιορισμού φόρου, είναι ο προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. της αρχικά εκδοθείσας δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α. - πράξης προσδιορισμού φόρου του οικείου έτους ».

Επειδή, εν προκειμένω, για τη χορήγηση της αιτούμενης απαλλαγής, δεν τηρήθηκε από την προσφεύγουσα, η προβλεπόμενη από την ΠΟΛ 1163/2015 Α.Υ.Ο. διαδικασία, με την υποβολή σχετικού αιτήματος στον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται.

Επειδή, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το ύψος της αντικειμενικής αξίας των επιβαρυνόμενων με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων της. Επικαλείται δε τις διατάξεις των άρθρων 32 και 34 του ν.3842/2010 ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1225/24-12-2012 Α.Υ.Ο., όπως τροποποιήθηκε με την ΠΟΛ 1188/30-07-2013 Α.Υ.Ο., καθώς και τη με αριθμό 86/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Περαιτέρω, επικαλείται έλλειψη νομιμότητας του εκκαθαριστικού σημειώματος λόγωπαρόδου απράκτου του χρονικού ορίου ισχύος των αντικειμενικών αξιών ακινήτων. Παραβίαση αρχής χρηστής διοίκησης. Προς επίρρωση των ισχυρισμών της επικαλείται τη με αριθμ. 4003/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία αποφάινεται ότι υφίσταται παράνομη παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 4 παρ.2 του ν.1249/1982 αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ1 του ν. 4223/2013 ορίζεται ότι: « Ο υπολογισμός του κύριου φόρου που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, την χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος .Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 και των αποφάσεων του Υπουργείου Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του....

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της

φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Στ Ε, και επομένως ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος

Επειδή, η προσφεύγουσα επικαλείται την αντισυνταγματικότητα του Κυρίου Φόρου λόγω παραβίασης της αρχής της καθολικότητας και της φορολογικής ισότητας με την χρήση απρόσφορων κριτηρίων φοροδοτικής ικανότητας καθώς και την αντισυνταγματικότητα του συμπληρωματικού φόρου κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 4 παρ.5, 17 παρ.15, 78 παρ.1 του Συντάγματος, παραβίαση αρχής αναλογικότητας, και παράνομη διπλή φορολόγηση με τον καταλογισμό του συμπληρωματικού φόρου .

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, **στη φοροδοτική ικανότητα** που απορρέει από αυτή καθεαυτή την **κατοχή της ακίνητης περιουσίας**, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, **όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας** (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986,

4071/1987 και Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠ.ΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 4223/2013.

Επομένως ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, με τη με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν.4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμό υποβληθείσας δήλωσης Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων έτους 2015 της προσφεύγουσας, για ακίνητα που υπήρχαν στην κατοχή της τηνκαι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4223/2013, ορθώς επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 35.236,88 €, πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 163.392,25 €, ήτοι συνολικό ποσό καταβολής 198.629,13 €.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσαςμε Α.Φ.Μ.:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2015 : Ποσό : 198.629,13 €.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με αριθμό ειδοποίησηςΠράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν.4223/2013 έτους 2015 της Γ.Γ.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3
ANNA MARTINH

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).